

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 833/2569

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.วิ.พ. มาตรา 144, พ.ร.บ.วิธีพิจารณาคดีผู้บริโภค พ.ศ. 2551 มาตรา 7

ย่อ / หลักกฎหมาย

คดีเดิมมีประเด็นต้องวินิจฉัยว่า โจทก์ต้องชำระค่าสินไหมทดแทนตามกรมธรรม์ประกันภัยแก่จำเลยหรือไม่ ส่วนคดีนี้แม้โจทก์จะตั้งรูปคดีว่า เป็นการฟ้องเรียกเงินค่าเสียหายส่วนแรกคืนจากจำเลยก็ตาม แต่ก็สืบเนื่องมาจากการปฏิบัติผิดสัญญาในคราวเดียวกัน กรมธรรม์ประกันภัยซึ่งเป็นข้ออ้างที่เป็นหลักแห่งข้อหาเป็นกรมธรรม์ฉบับเดียวกัน ประเด็นที่ต้องวินิจฉัยในคดีนี้รวมอยู่ในประเด็นในคดีเดิมว่าโจทก์ต้องชำระค่าสินไหมทดแทนตามกรมธรรม์ประกันภัยแก่จำเลยหรือไม่ เมื่อโจทก์และจำเลยเป็นคู่ความเดียวกัน และคดีเดิมได้มีการวินิจฉัยในปัญหาเรื่องค่าสินไหมทดแทนตามกรมธรรม์ประกันภัยไปแล้ว ฟ้องโจทก์คดีนี้จึงเป็นการดำเนินกระบวนการพิจารณาซ้ำต้องห้ามตาม ป.วิ.พ. มาตรา 144 วรรคหนึ่ง ประกอบ พ.ร.บ.วิธีพิจารณาคดีผู้บริโภค พ.ศ. 2551 มาตรา 7

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้บังคับจำเลยชำระเงิน 104,794 บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 5 ต่อปี ของต้นเงิน 100,000 บาท นับถัดจากวันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์ จำเลยให้การขอให้ยกฟ้อง ศาลชั้นต้นพิพากษาให้ยกฟ้อง โจทก์อุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ภาค 1 แผนกคดีผู้บริโภค พิพากษายืน ค่าฤชาธรรมเนียมในศาลชั้นต้นและชั้นอุทธรณ์ให้เป็นพับ โจทก์ฎีกา โดยศาลฎีกา แผนกคดีผู้บริโภคอนุญาตให้ฎีกา ศาลฎีกาแผนกคดีผู้บริโภควินิจฉัยว่า ข้อเท็จจริงรับฟังเป็นยุติโดยคู่ความมิได้โต้เถียงกันในชั้นนี้ว่า โจทก์รับประกันภัยรถยนต์ยี่ห้อ เมอร์เซเดสเบนซ์ จากจำเลย วันที่ 8 มีนาคม 2557 รถยนต์คันที่เอาประกันภัยประสบอุบัติเหตุชนต้นไม้เกิดไฟไหม้เสียหายทั้งคัน จำเลยขอรับค่าสินไหมทดแทนตามกรมธรรม์ 16,200,000 บาท จากโจทก์ แต่โจทก์ปฏิเสธ จำเลยฟ้องโจทก์เป็นคดีแพ่งหมายเลขดำที่ ผบ 1081/2557 หมายเลขแดงที่ ผบ 225/2559 ของศาลแพ่งกรุงเทพใต้ ขอให้บังคับโจทก์ชดเชยค่าสินไหมทดแทนตามกรมธรรม์ และค่าเสียหายเป็นค่าขาดประโยชน์แก่จำเลย ศาลแพ่งกรุงเทพใต้พิพากษาให้โจทก์ชำระเงิน 16,200,000 บาท พร้อมดอกเบี้ยแก่จำเลย โจทก์อุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์พิพากษายืน โจทก์ฎีกา ศาลฎีกามีคำพิพากษาลงถึงที่สุดตามคำพิพากษาศาลฎีกาที่ 911/2563 ระหว่าง นายยศกร โจทก์ บริษัท ล. โจทก์ร่วม บริษัท ก. จำเลย พิพากษายืนตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ โจทก์วางเงินชำระหนี้ให้จำเลยตามคำพิพากษาศาลฎีกาแล้ว จึงมาฟ้องจำเลยเป็นคดีนี้ ขอให้จำเลยคืนเงินค่าเสียหายส่วนแรก 100,000 บาท ตามกรมธรรม์ประกันภัยฉบับเดียวกัน หัวข้อกรณีรถยนต์เสียหาย สูญหาย ไฟไหม้ ข้อ 1.1 ที่กำหนดค่าเสียหายส่วนแรก 100,000 บาท ต่อครั้ง ซึ่งมีเงื่อนไขในหมวดการคุ้มครองความเสียหายต่อรถยนต์ ข้อ 4 ว่า ในกรณีที่จำเลยผู้เอาประกันภัยต้องรับผิดชอบค่าเสียหายส่วนแรกเอง โจทก์จะจ่ายแทนจำเลยไปก่อน เมื่อโจทก์ได้จ่ายเงินที่จำเลยต้องรับผิดชอบไปแล้ว จำเลยต้องใช้คืนให้โจทก์ภายใน 7 วัน นับแต่ได้รับหนังสือเรียกร้องจากโจทก์ ปัญหาต้องวินิจฉัยตามที่โจทก์ได้รับอนุญาตให้ฎีกามีว่า ฟ้องโจทก์คดีนี้เป็นการดำเนินกระบวนการพิจารณาซ้ำกับคดีแพ่งหมายเลขดำที่ ผบ 1081/2557 หมายเลขแดงที่ ผบ 225/2559 ของศาลแพ่งกรุงเทพใต้ หรือไม่ ที่โจทก์ฎีกา

ว่า ในคดีเดิมมีประเด็นข้อพิพาทว่า กรรมธรรม์ประกันภัยเป็นโมฆียะหรือไม่ ส่วนคดีนี้โจทก์ฟ้องให้จำเลยชำระเงินค่าเสียหายส่วนแรกคืน ซึ่งโจทก์จะมีสิทธิเรียกร้องให้จำเลยชำระเงินค่าเสียหายส่วนแรกคืนได้ก็ต่อเมื่อได้จ่ายเงินแก่จำเลยตามคำพิพากษาซึ่งถึงที่สุดในคดีเดิมแล้ว แต่ในคดีเดิมเมื่อยังโต้เถียงกันอยู่ว่า กรรมธรรม์ประกันภัยเป็นโมฆียะหรือไม่ สิทธิเรียกร้องค่าเสียหายส่วนแรกของโจทก์ยังไม่เกิดเมื่อขณะให้การต่อสู้ในคดีเดิม ทั้งโจทก์ย่อมไม่อาจให้การในคดีเดิมในลักษณะแบ่งรับแบ่งสู้ทำนองว่ากรรมธรรม์ประกันภัยมีผลสมบูรณ์ได้ ฟ้องโจทก์คดีนี้จึงไม่เป็นการดำเนินกระบวนการพิจารณาซ้ำกับคดีเดิม ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 144 ประกอบพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีผู้บริโภค พ.ศ. 2551 มาตรา 7 ตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 1 นั้น เห็นว่า คดีเดิมมีประเด็นต้องวินิจฉัยว่า โจทก์ต้องชำระค่าสินไหมทดแทนตามกรรมธรรม์ประกันภัยแก่จำเลยหรือไม่ ซึ่งศาลชั้นต้นในคดีเดิมพิพากษาให้โจทก์ชำระค่าสินไหมทดแทน 16,200,000 บาท ตามทุนประกันกรณีรถยนต์เสียหาย สูญหาย ไฟไหม้ แก่จำเลย โจทก์ใช้สิทธิอุทธรณ์และฎีกาต่อมา ศาลอุทธรณ์และศาลฎีกาพิพากษายืน ส่วนคดีนี้แม้โจทก์จะตั้งรูปคดีว่า เป็นการฟ้องเรียกเงินค่าเสียหายส่วนแรกคืนจากจำเลยก็ตาม แต่ก็สืบเนื่องมาจากการปฏิบัติผิดสัญญาในคราวเดียวกัน กรรมธรรม์ประกันภัยซึ่งเป็นข้ออ้างที่เป็นหลักแห่งข้อหาก็คือเป็นกรรมธรรม์ฉบับเดียวกัน ประเด็นที่ต้องวินิจฉัยในคดีนี้ก็รวมอยู่ในประเด็นในคดีเดิมว่า โจทก์ต้องชำระค่าสินไหมทดแทนตามกรรมธรรม์ประกันภัยแก่จำเลยหรือไม่ เมื่อโจทก์และจำเลยเป็นคู่ความเดียวกัน และคดีเดิมได้มีการวินิจฉัยในปัญหาเรื่องค่าสินไหมทดแทนตามกรรมธรรม์ประกันภัยไปแล้ว ฟ้องโจทก์คดีนี้จึงเป็นการดำเนินกระบวนการพิจารณาซ้ำกับคดีก่อน ต้องห้ามตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 144 วรรคหนึ่ง ประกอบพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีผู้บริโภค พ.ศ. 2551 มาตรา 7 ที่ศาลอุทธรณ์ภาค 1 พิพากษามานั้น ศาลฎีกาเห็นฟ้องด้วย ฎีกาของโจทก์ฟังไม่ขึ้น พิพากษายืน ค่าฤชาธรรมเนียมในชั้นฎีกาให้เป็นพับ

องค์คณะ

อาทิตย์ ออกเวหา · โชคชัย รุจินินนาท · วาสนา อัจฉรานุวัฒน์

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/833/2569>